

TIEDOTE 30.5.2018

Julkaisuvapaa 30.5.2018 klo 10

Kotihoito jättää jäljet äidin uraan ja lapsen kehitykseen

Lasten kotihoidon tuki vähentää äitien työllisyyttä, pidentää lasten kotihoitojaksoja ja lisää neuvolatesteissä ilmeneviä lasten kehitysongelmia. Kotihoidon tuen vaikutusten tulkinta on, että 1-2-vuotiaille lapsille osallistuminen kodin ulkopuoliseen varhaiskasvatukseen on lyhyellä aikavälillä keskimäärin parempi vaihtoehto kuin pelkkä kotihoito. Kotihoidon tuki ei kuitenkaan näytä vaikuttavan peruskoulun päättötodistuksen eikä ylioppilaskirjoitusten arvosanoihin. Se ei myöskään tunnu peruskoulun jälkeisissä koulutusvalinnoissa.

LISÄTIETOJA

Tutkimusjohtaja
Tuomas Kosonen
puh. 040 940 2336
tuomas.kosonen@labour.fi

www.labour.fi

Nämä tulokset ilmenevät Palkansaajien tutkimuslaitoksen julkaisemasta tutkimuksesta, jonka tekijöinä ovat tutkimusjohtaja **Tuomas Kosonen** ja VATTin tutkimusprofessori **Kristiina Huttunen**. Tutkimus tarkastelee lasten kotihoidon tuen vaikutuksia lapsiin ja äitien työllisyyteen. Tämä tutkimus on osa Strategisen tutkimuksen neuvoston (STN) rahoittamaa Taidot Työhön -hanketta, joka tutkii osaamista, koulutusta ja tulevaisuuden työelämää.

Suomessa käydään vilkasta julkista keskustelua sekä lasten kotihoidon tuen vaikutuksista työllisyyteen että lasten kotihoidon tai varhaiskasvatuksen vaikutuksista lapsiin. Kososen ja Huttusen tutkimus tarjoaa keskusteluun tieteellistä tutkimustietoa. Suuri osa suomalaisesta aiemmasta tutkimusnäytöstä perustuu tukien ja työllisyyden tai lasten hoitomuotojen ja myöhemmän koulutuksen välisiin yhteyksiin. Tällöin jää avoimeksi, miten työllisyys tai lasten kognitiivinen kehitys muuttuisi, jos tukia muutettaisiin suhteessa nykyiseen.

Tässä tutkimuksessa käytetään menetelmää, joka vastaa kysymykseen, miten kotihoidon tuen muuttaminen todella vaikuttaa äitien työllisyyteen, lasten hoitomuotoihin ja tätä kautta lapsiin. Tutkimuksessa on käytetty kotihoidon tuen kuntalaisia koskevaa aineistoa yhdistettynä koko Suomen väestön kattavaan rekisteriaineistoon. Lisäksi tutkimuskäytössä on ensimmäistä kertaa laaja rekisteriaineisto lastenneuvolassa tehtävien testien tuloksista.

Lastenneuvolassa seurataan lapsia standardoiduilla testeillä, joilla pyritään selvittämään, onko lasten kehitys iänmukaista. Tässä tutkimuksessa käytetään kognitiivisia testejä mittarina lasten lyhyen aikavälin kehitykselle. Näissä testeissä suurempi kotihoidon tuki näkyi muihin

ryhmiin nähden suurempana määränä ongelmia. Siten kotihoidon tuen vaikutuksesta lisääntynyt kotihoito nähdään kotihoidon tuki-ikäisten lasten kannalta huonompaa vaihtoehtona kuin sen vaihtoehto eli varhaiskasvatus. Tämä negatiivinen vaikutus lapsiin ei kuitenkaan ole niin pysyvä, että se näkyisi peruskoulun päättötodistuksen arvosanoissa tai toisen asteen koulutusvalinnoissa.

Tutkimuksessa havaitaan myös, että kotihoidon tuki vähentää äitien työllisyyttä kaikissa muissa osaryhmissä paitsi yksinhuoltajaäideillä. Suhteessa tukien vaihteluun tämä vaikutus on varsin voimakas.

Tutkimuksessa hyödynnetään kotihoidon tukeen maksettavien kunnallisten lisien tuomaa vaihtelua kotihoidon tuen määrään. Kuntalaisien huomioonottaminen mahdollistaa vertailun samanlaisten perheiden välillä, jotka ovat oikeutettuja saamaan eri määriä kotihoidon tukea asuinkuntansa lisä huomioiden. Tämä menetelmä mahdollistaa kotihoidon tuen kausaalisten vaikutusten selvittämisen äitien työllisyyteen ja lasten kehitykseen. Kuntalaisista on kerätty aineisto eri kunnissa vuosina 1994-2014. Nämä tiedot on yhdistetty laajaan, koko Suomen väestön käsittäviin rikkaisiin rekisteriaineistoihin, joista selviää muun muassa työhistoria ja lasten syntymät, sekä neuvola-aineistoon. ■

JULKAISU

Tuomas Kosonen ja Kristiina Huttunen:
Kotihoidon tuen vaikutus lapsiin
Palkansaajien tutkimuslaitos
Tutkimuksia 115, 2018
ISBN 978-952-209-175-8 (pdf)